

Pusan Pulinat

LAPPEENRANNAN SEUDUN LUONNONSUOJELUYHDISTYS ry:n JÄSENKIRJE 2018

*Liito-oravan asuinpiiriä Pajarilan alueella Lappeenrannassa.
Talven ja kevään taitteessa viimeisten lumien aikaan on otollisin
aika etsiä öisen kulkijan jätöksiä ja muita jälkiä.
Liito-oravasta lisää sivuilla 5-7.*

Suomen Luonnonsuojeluliitto
Lappeenranta

Saimaan luonnonsuojelukeskus
Katariinantori 6, 53900 LAPPEENRANTA

Yhdistys kuuluu Etelä-Karjalan piirin kautta Suomen luonnonsuojeluliittoon

---

Yhdistyksen hallitus vuonna 2018

Puheenjohtaja: *Kimmo Saarinen*, puh. 041 4631737, kimmo.saarinen@allergia.fi
Hallituksen jäsenet: *Eija-Hilkka Anttila, Raija Aura, Salla Huuskonen, Marjaana Karhu, Martti Karhu, Jari Kiljunen, Heikki Ranta, Pertti Siilahti ja Urpo Vartiainen*

Kohti puolta vuosisataa

Viime vuonna luonnonsuojeluyhdistyksen toimintaa leimasi Suomi 100-juhlavuosi luontohelmineen ja luonnonpäivineen. Järjestimme tai olimme mukana kymmenessä tapahtumassa, joihin osallistui noin 280 ihmistä. Toivottavasti pääsit osalliseksi – ja jos et, tänä vuonna uusia mahdollisuuksia on jotakuinkin saman verran. Ennakoituja tapahtumia esitellään sivuilla 3-4 ja omatoimiretkille löytyy vinkkejä sivuilta 8-9.

Tänä vuonna juhlat jatkuvat. 80 vuotta täyttävä Suomen luonnonsuojeluliitto on ottanut vuoden pääteemaksi metsiensuojelun, sillä valtiollinen panostus biotalouteen on vauhdittamassa monimuotoisuuden katoa vastoin kotimaisia ja kansainvälisiä sitoumuksia. Etelä-Karjalassa metsäteema on erittäin ajankohtainen. *Maakunnassa on vähemmän metsänsuojelualueita kuin missään muualla Manner-Suomessa.* Luonnonvarakeskuksen (Luke) mukaan maakunnan metsämaasta on lakisääteisiä suojelualueita 1,7 prosenttia, noin 7 000 hehtaaria. Etelä-Savossa vastaava luku on 59 000 ja Pohjois-Karjalassa 74 000 hehtaaria. Luken tilastoissa Suomessa suojeltuihin metsiin (5,2 %) luetaan myös suojeltu kitumaa, vaikka se ei ole metsämaata. Lisäksi valtaosa suojelualueista on Pohjois-Suomessa, vaikka valtaosa uhanalaisista metsälajeista elää Etelä-Suomessa. Törkeyden huippuna Suomen metsäyhdistys ry hehkutti viime syksynä suojellun pinta-alan (18 %) jopa ylittävän Nagoyan sopimuksen tavoitteen – joskin tähän 'suojelualueeseen' luettiin mm. Porin kaupunki kokonaisuudessaan... Paljon riittää vielä tehtävää metsiemme hyväksi. Muun muassa METSO-kohteita tarvitaan, hyvät metsänomistajat!

Yhdessä piirin metsäryhmän kanssa olemme vääntäneet Lappeenrannan seudun metsäluonnon puolesta, muutaman kerran hyvälläkin menestyksellä. Viime syksynä Saimaan Kanavan rantametsien suojeluesitys siirtyi Liikenneviraston ja Metsähallituksen väliseen keskusteluun – odotamme sieltä jopa sadan hehtaarin suojelupäätöstä! Lappeenrannan kaupungin kanssa sen sijaan petyttiin, kun kaupungin 3 600 metsähehtaaria ei liennyt sataa hehtaaria (2,8 %) Suomi100-vuonna säästettäväksi – valinnanvaraa olisi ollut, sillä kartoitimme heille valmiiksi yli 200 hehtaaria sopivan monimuotoisia kohteita. Intressit tuntuvat olevan toisaalla, kuten Pajarilan liito-oravametsän määrätietoinen pirstominen osoittaa (s. 5-7).

Tästä huolimatta juhlia on luvassa myös jatkossa. Arkisen väännön ohessa valmistaudumme jo touko-kesäkuun vaihteeseen 2019, jolloin maakunnan luonnonsuojeluliikkeellä tulee mittariin 50 vuotta – juhlan paikka jokaiselle!

Toivottavasti tapaamme luontovuoden aikana monta kertaa!

Kimmo Saarinen, puheenjohtaja

Tapahumakalenteri

MAALISKUU

- ti 6.3. klo 17 sääntömääräinen kevätkuokous** toimistolla Linnoituksen luonnonsuojelukeskuksessa, Katariinantori 6 (Lappeenranta). Kokouksessa käsitellään toimintakertomus ja tilinpäätös 2017.

TOUKOKUU

- ma 21.5. klo 18 opastettu puuretki** Lappeenrannan arboretumissa, kokoontuminen vesitornin juurelle. Reitti on helppokulkuinen. Retkioppaana toimii Arto Pulkkinen.

KESÄKUU

- su 17.6. klo 10 Luonnonkukkien päivän kasviretki**, kohteena Talkoosuo Taipalsaarella lähellä Vehkataipaleen pumppuasemaa ('osoite' Paarmalantie 220). Kokoontuminen klo 9.30 Linnoituksen Katariinantorilla, josta siirrymme kimpakyydein kohteelle. Saappaat tarvitaan! Jos aurinko paistaa, tavoitamme hyvässä lykyssä vain joka toinen vuosi lentävän rämekylmänperhosen! (kuva s. 4).

HEINÄKUU

- ma 2.7. klo 18 Linnoituksen kasviretki**, kokoontuminen Saimaan luonnonsuojelukeskuksen edessä (Katariinantori 6). Perinteikäs retki johdattelee jälleen Linnoituksen historiaa kukkiville valleille.

ELOKUU

- ti 14.8. klo 17 Joutsenon Anolan kedon niitto- ja haravointitalkoot.** Keto niitetään, heinät haravoidaan ja kuljetetaan pressuilla reunapusikon suojiin. Ajo-ohje: Noin viisi kilometriä Joutsenon kirkonkylältä etelään, käännös Penttiläntieltä oikealle Anolantielle ('osoite' Anolantie 60). Keto on tien reunalla.

-
- **la 18.8. klo 10 Riihilahden haravointitalkoot** Lappeenrannassa. Haravoinnin ohessa heinänpoltoa tai heinäseipäiden täyttöä jatketaan Niemisensaarella Luonnonperintösäätiön tiluksilla (Riihilahdentie 550). Ajo-ohje: Kaukaan tehtaiden ohi Hyötiönsaareen ja edelleen Vehkataipaleen suuntaan, käännös vasemmalle Riihilahdentielle ja sitä seuraten loppuun asti. Kimppakyytiä tarvitseva: soita piirin toimistoon ja kyyti järjestyy!
  - **la 25.8. klo 12 Suomen luonnonpäivän retki**, kohteena Joutsenonkankaan raviinit. Kokoontuminen Lampikankaalla METEHE:n lähellä Lappeentien ja Terästien risteyksessä, josta siirrymme Raviinitietä pitkin muutaman kilometrin päähän. Tule katsomaan jääkauden jäljiltä syntyneitä upeita muodostumia!

SYYSKUU

- **la 15.9. klo 12 kääpäretki** Saimaan Kanavanvarren metsiin Liisa Laitisen ja Seppo Vuokon opastuksella. Kokoontuminen Soskuan sulun pysäköintialueella Soskuan sulkutien varressa.

LOKAKUU

- **su 7.10. klo 10 Hiljan päivän syysretki** Taipalsaaren Kattelussaareen. Luvassa on toivottavasti sopivassa määrin hiljaisuutta ja kenties lintujen syysmuuttoa. Kokoontuminen klo 9 Linnoituksen Katariinantorilla, josta siirrymme kimppakyydein kohteelle.
- **ti 16.10. klo 17 sääntömääräinen syysvuosikokous** toimistolla Linnoituksen luonnonsuojelukeskuksessa, Katariinantori 6 (Lappeenranta). Kokouksessa käsitellään toimintasuunnitelma ja talousarvio 2019. Kokouksen jälkeen klo 18 lennähdetään päiväperhosten siiville – Kimmo Saarinen kertoo, millainen oli perhoskesä 2018!

Rämeekylmänperhonen piilottelee rämemännyn kyljessä. Kuva: Juha Jantunen.

Päivitettyt tapahtumatiedot: <http://www.sll.fi/etela-karjala/lappeenranta>
Katso piirin sivuilta myös metsäryhmän ja kasvikerhon tapahtumat!

Liito-orava sinnittelee Pajarilan metsissä

Kimmo Saarinen

Viipurinportin ja Saimaan kanavan väliin jäävät metsät valtatie kuuden eteläpuolella suorastaan risteilevät liito-oravakartoittajien polkuja. Kettukallion ja Pajarilan-Hartikkalan alueella on tehty liituri selvityksiä ainakin vuosina 2005, 2008, 2009 ja vuodesta 2012 lähtien ilmeisesti vuosittain. Merkkejä lajista on kirjattu kaikissa kartoituksissa, myös keväällä 2017 Kettukallion maanottoalueen laajennusta varten tehdyssä (toistaiseksi!) tuoreimmassa selvityksessä. Alue on kiistatta liito-oravan pysyvää elinympäristöä, jossa levähdys- ja lisääntymispuut voivat vaihdella vuodesta toiseen.

Liito-orava on Euroopan Unionin luontodirektiivin liitteissä (II ja IV) mainittu erityistä suojelua tarvitseva nisäkäslaji. Suomessa liito-orava on myös luonnonsuojelulain mukaan rauhoitettu. Yksilöiden tappaminen, muu tahallinen vahingoittaminen sekä tahallinen häiritseminen on kielletty. Direktiivilajin lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on niin ikään kielletty. Liito-oravan asuttamaa metsikköä ei saa hävittää eikä sen tasoa elinympäristönä heikentää.

Kaavoituksessa Pajarilanväylänä tunnetulla alueella ohjeistus ei paljon ole painanut eikä liito-oravasta ole ollut haittaa suunniteltujen ja sittemmin toteutuneiden metsänhakkuiden ja maa-aineksen oton kannalta. Luontotiedon puuttumisesta ei tässä tapauksessa ole kyse. Ensimmäiset tiedot liito-oravista saatiin jo vuonna 2004 luontoselvityksen yhteydessä, ja seuraavana kesänä liito-oravalle osoitettiin tärkeät kulkuyhteydet kaavoituksen kohteena olleen alueen läpi.

Ensiaskleet keväällä 2005

Tarvoimme maaliskuuhun vaihteessa 2005 Pajarilan metsissä syvässä hangessa. Liito-oravasta ei tehty suoraa havaintoja – mikä on lajin kartoituksissa tyypillistä – mutta kakkaa löytyi. Ulostepapanoita havaittiin 14 puun tyveltä erityisesti Savelantien päästä ja alueen pohjoisreunalta liki kuutostietä. Lisäksi näiden välissä oli yksittäinen havainto silloisen autopurkamon lähellä. Papanoita oli muutamien puiden juurella sen verran runsaasti, että ne vihjasivat lajin pysyvämmästä oleskelusta paikalla.

Tämä näkemys on sittemmin varmentunut. Kun maaliskuussa 2008 päivitimme liito-oravareviirejä Pajarilan kaavarungon tarkistuksen yhteydessä, elonmerkkejä löytyi edelleen kahdelta alueelta, vaikka metsää oli hakattu laajalti ja jopa liito-oravan suosimat isot haavat oli kaadettu Kettukallion itäpuolelta. Johtopäätöksissä

linjasimme, ettei hakkuilta säästyneistä metsistä pitäisi enää poistaa järeää puustoa. Kaavaluonnoksessa Kettukallion ympäristöön oli kuitenkin merkitty useita teitä. Puustoista viherkäytävää katkoessaan niiden arveltiin heikentävän liito-oravan elinmahdollisuuksia alueella.

Keväällä 2013 selvitys rajoittui suunnitteilla olleen maa-ainesten ottoalueen lähiympäristöön. Merkkejä liito-oravista kertyi samoilta kohteilta kuin viisi vuotta aiemmin. Havainnot sijoituivat alueille, joissa oli säästynyt varttunutta sekametsää. Liitureiden puristuminen kapeille metsävöille näkyi yhä selvemmin kevään 2017 kartoituksessa, jossa maa-ainesten ottoalueen laajennus oli jälleen viemässä palasen metsää – tosin tällä kertaa liito-oravan näkökulmasta liian nuorta sellaista.

'Hyönteistuoja ehkäisevissä' hakkuissa teollisuusalueen reunalle jätettiin muutaman metrin metsävyö liito-oravan kuljettavaksi. Eipä tullut hyönteistuoja.

'Alueelle on kehittymässä huomattava hyönteistuoja'

Myös Lappeenrannan kaupunki on osallistunut Pajarilan metsänhivutustalkoisiin. Syksyllä 2012 se jätti metsänkäyttöilmoituksen avohakuista Savelantien varren kuusikossa. Marraskuussa ELY:n päätös ei nähnyt hakkuille esteitä, mutta huhtikuussa 2013 liito-orava papanoitti toista suunniteltua hakkuukuviota. Toukokuussa ELY ei niitä uusintakatselmuksessa löytänyt – eikä papanoita juuri etsittykään, sillä katselmus keskittyi säästettävien kulkuväylien rajaamiseen.

Kaupunki perusteli hakkuita sillä, että kuusikko oli alkanut kuivua ja lahota pystyyn, joten *"alueelle oli myös kehittymässä huomattava hyönteistuoja"*. Omituisen riskiarvion tausta jäi hämäräksi – sitä paitsi metsähyönteisten tuho tuskin vaivaisi kaupunkia. Samalla kun Itä-Suomen ja Korkeimman hallinto-oikeuden kautta käytiin 'rakentavaa vuoropuhelua', myrsky kaatoi keväällä 2014 metsästä puoli hehtaaria. Alati valpas Suomen metsäkeskus kehotti välittömästi kaupunkia korjaamaan kaatuneet tuoreet kuuset *"ilmeisen kirjanpainajatuhoriskin takia"*. Olisipa meidänkin osamme totisesti helpompi, jos ilmoittaisimme yhtä suoraviivaisesti "kuvioilla on ilmeinen liito-oravahabitaatti, ei siis mitään mahdollisuuksia hakkuille".

Eteläosan osayleiskaavan vaiheen 1 luontoselvityksessä keväällä 2014 liito-oravia löytyi alueelta aiempaa tiiviimmin ryppäytyneenä. Harmillista kyllä, aivan kuutostien reunalla ollut havaintokeskittymä katosi yksityismetsänomistajan hakkuissa seuraavana talvena. Helmikuussa paljaalla kumpareella törrötti yksittäisiä haapoja, jotka olivat todennäköisesti liito-oravan havaintopuita. Suojavyöhykkeistä ei ollut tietoaakaan ja mikä pahinta, kahden vahvasti asutun liito-oravametsän välissä ammotti nyt leveä aukko. Leviämiskäytäväkin oli mennyttä.

Liito-oravan entinen elinkumpare kuutostien reunalla hakkuun jäljiltä keväällä 2015.

Asteittain jatkuva liito-oravatuho?

Valituksemme vastineessa kaupunki linjasi, että ”liito-oravan levähdys- ja lisääntymispaikkoja ei ole tuhottu”. Me tiedämme paremmin: levähdyshaapoja on kaadettu ja Pajarilan-Hartikkalan alueen liito-oravalle soveltuvista metsistä (noin 41 ha) jo lähes puolet (19 ha) on hakattu maan tasalle reilussa vuosikymmenessä!

”Me huolehdimme kaupungin mailla kyllä liitureiden olemassaolosta suositusten ja lainsäädännön mukaisesti. Pitää muistaa, ettei meitä ole syytetty mistään liitureihin kohdistuneesta asiasta. Pajarilassakin valitukset kohdistuivat ELY:n päätöksiin. Meille ELY:n päätökset sopivat aina”, toteaa kaupungin edustaja sähköpostissaan.

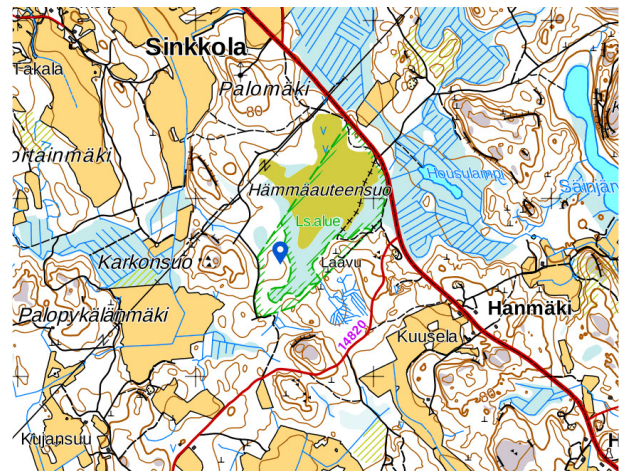
Ja mikseivät sopisi, kun Pajarilastakaan eivät löytäneet merkkiäkään liito-oravasta. Jos kaupunki pelkää ”asteittain jatkuvaa hyönteistuhhoa”, ehkäpä meidän on syytä pelätä ”asteittain jatkuvaa liito-oravatuhoa”. Koska metsiä on enää jäljellä pieninä saarekkeina ja niitä yhdistävinä surkeina vöinä, liito-oravien tilanne on helppo käydä toteamassa. Jos niitä jostakin keväästä eteenpäin ei enää löydykään, direktiivilajin pysyvästi asuttu elinpiiri on tuhottu. Silloin on aika saattaa ympäristöririkokseen syyllistyneet vastuuseen.

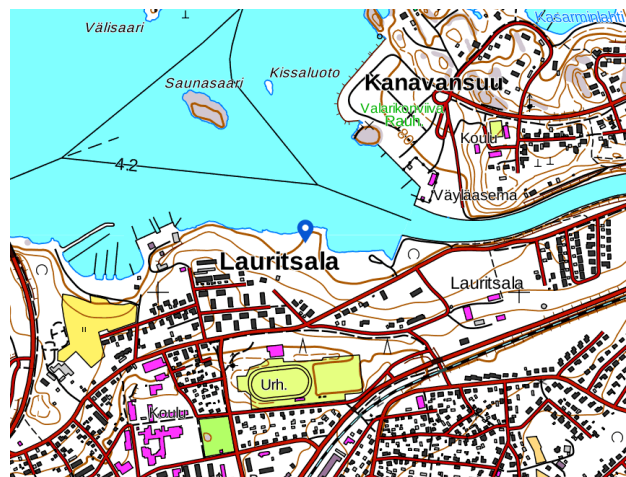
Retkelle metsään ja metsänreunaan – metsäisiä retkikohdevinkkejä

Jari Kiljunen

Hämmäauteensuon lounaiskulman reunassa on runsas seitsemän hehtaaria vanhaa metsää. METSO-ohjelmalla suojellulla kohteella on paikoin runsaasti lahoppua. Siellä voit kohdata jopa pohjantikan (kuva). Alueelle pääsee joko metsäautotietä tai merkittyä polkua pitkin laavun kautta. Navigaattoriin voi laittaa osoitteeksi Vanha Viipurintie 643 ja metsän koordinaatit ovat P 6763662; I 569438 (ETRS TM35FIN).

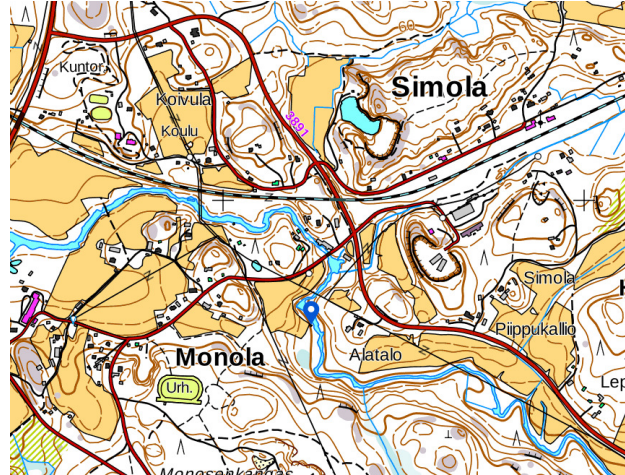

Lauritsalassa aivan Saimaan kanavan suulla on mukava lehtoalue. Kohteessa on polkuverkosto, joka pysyy ympäri vuoden kulkukelpoisena. Linnusto on monipuolinen, mm. pähkinänakkeli ja valkoselkätikka viihtyvät alueella. Puiden rungoilla on runsaasti erilaisia kääpiä. Navigaattoriin voi laittaa osoitteeksi Läntinen Kanavatie 11 ja parkkipaikka löytyy rannan puolelta.

Lappeenrannasta etelään Ylämaan suuntaan tullaan Simolaan, noin 16 km Lappeenrannan keskustasta. Mukava retkikohde löytyy Alajoen varrelta. Alajoki laskee Venäjälle Vainikkalassa Telkjärven kautta. Simolassa on Alakoski (kuva), jossa on laavu ja nuotiopaikka retkeläiselle. Alajoen varressa on myös muita retkikohteita, näihin voit tutustua sivulla <http://myotavirtaan.fi>. Kohteelle pääsee laittamalla navigaattoriin Monolantie 11; tuosta paikasta on opastus laavulle.

Lappeenrannan seudulta löytyy toki muitakin hyviä – ja erilaisia! – metsäretkikohteita. Kolmen edellä kuvatun ohella voit piipahtaa vaikkapa:

- Mielon metsä (Perä-Tirilä, Mielontie 155)
- Lavolan metsä (Näätäkarankatu 46 ja suunta etelään)
- Pieni Lamposaari (Pappilansalmen vanhan lossin pohjoisranta, ajo Mikonsaarentien kautta)
- Sudensalmen metsä (Vehkataipaleentie 589)
- Laaksolan metsä (ent. Joutsenon kunnan alue, Kuurmanpohjantie 367)

Kirjoittaja on aktiivinen luonnossaliikkuja, joka viihtyy parhaiten metsissä tai virtaavan veden äärellä, useimmiten kiikarit kaulassa ja joskus kamerakin sattuu matkaan.

LUONNONSUOJELUPIIRI VINKKAA MYÖS:

Etelä-Karjalan luonnonsuojelupiiriin on perusteilla retkiryhmä. Jos retkeily kiinnostaa, voit liittyä luontoretkeilijöiden sähköpostilistalle. Listalla saa tietoa järjestettävistä luontoretkeistä ja hyvistä retkikohteista. Ilmoita sähköpostiosoitteesi Anna Vuorelle: anna.vuori@sll.fi tai puh. 040 670 1771.

Linnoituksen Luonnonsuojelukeskuksesta löytyy **Pieni Luontopuoti**, jossa myydään mm. norppatuotteita, pehmoeläimiä ja muita tuotteita. Luontopuoti on avoinna varmimmin maanantaisin ja tiistaisin klo 12–15. Usein luontopuoti on avoinna myös muina arkipäivinä. Aina voi astua sisään kun ovi on auki, vaikka juttelemaan ajankohtaisista luonnonsuojeluasioista! Voit myös sopia ajan etukäteen: anna.vuori@sll.fi

Kenellä oli kivoin mekko?

Pirjo Iivanainen

Kirjoitan tätä linnanjuhlien jälkimainingeissa. Niissä ruoditaan mm. sitä, kenellä oli erikoisin, näyttävin tai paljastavin mekko. Maailma voi sittenkin pelastua, sillä joidenkin pukujen materiaali oli tehty kierrätetystä tavarasta, kuten merestä poimitusta muovista tai käytetyistä miesten kauluspaidoista!

Mutta mutta... Turha irvistellä, sillä ihmisten elämäntavoilla ja valinnoilla on oikeasti merkitystä. Merissä arvioidaan olevan nykyisin enemmän muovia kuin kalaa. Tekstiilien, etenkin hikipajojen halpatavara on merkittävä jäteongelma. Ihmisen yksittäisistä toimista tuhoisimpia ovat lentäminen ja lihansyönti. Eipä ihme, että ihmiskunta tekee kyseenalaisia ennätyksiä hiilidioksidipäästöissä. Suomalaisten päästöistä tulee kolmannes asumisesta, viidesosa ruoantuotannosta ja viidesosa liikkumisesta.

'Merissä on nykyisin enemmän muovia kuin kalaa.'

Asumisessa pitäisi hakea ekologisia rakennustapoja, energiavaihtoehtoja ja totuttautumista matalampiin lämpötiloihin. Villasukat ovat elämänlaatua!

Ruoka on tärkeä osa ihmisen hyvää elämää. Ruokakulttuurissa ääripäitä edustavat massatuotannon roskaruokakulttuuri ja toisaalla ruoan

ympärille kudottu eliittikulttuuri eksoottisine herkkuihin ja huippukokkeineen. Ratkaisevaa kuitenkin on tavallisten ihmisten arkipäivän valinnat.

Tervettä ruokatrendiä edustavat alkuperäisten raaka-aineiden, luomun ja paikallisen tuotannon hyödyntäminen, kasvispainotteisuus ja vaihtoehtotuotteet lihalle sekä herkullisuuden kytkeminen terveelliseen ruoanvalmistukseen. Ekologisen ruoan valmistaminen ei tarvitse välttämättä olla vaivalloista ja aikaa vievää. Tarvitaan vain hiven kekseliäisyyttä, luovuutta ja kokeilunhalua. Turhaa pakkaamistakin ja ruokahävikkiä voi kekseliäisyydellä vähentää.

Matkustelu voi avartaa, jos se tehdään avoimin mielin ja mielenkiinnolla ja kunnioituksella paikallista kulttuuria ja luontoa kohtaan. Suurin osa matkailusta ei taida tätä ehtoa täyttää. Siksi lähimatkailu, oman luonnon ja kulttuurin tutkiminen, joillekin sopiva reppureissailu ja matkailuohjelmat ja -kirjat voisivat täyttää osittain tarvetta uneksia ja nähdä toisenlaista.

Kohtuutta voi edistää arkena ja etenkin arkena!

PS. Netistä löytyy lentolaskuri, jolla voi laskea vaikkapa nelihenken perheen Kanarianmatkan lentoihin liittyvät hiilidioksidipäästöt (=6,2 tonnia) ja miten se suhteutuu perheen henkilöauton päästöihin (=92 vrk yhtä soittoa tyhjäkäynnillä).

<http://dontfly.org/>

Metsänhoitoa möhköfanttien tapaan

Eija-Hilkka Anttila

Kun puheenjohtajamme Kimmo esitti pyynnön kirjoittaa jotakin metsästä, huomasin erittäin suuria psyykkisiä esteitä vastata myöntävästi. Kun ajattelin metsää, tuli mieleeni puu. Melko normaali assosiaatio sinänsä. Mutta puusta tuli mieleeni asia, jonka takia painajaiset herättivät minut öisin ja päivin kuljin yhä kalpeammiksi käyvin kasvoin.

Kesäpaikallani, semmoisella vähän päälle hehtaarin lämpäreellä, jota huussin takaisilta osiltaan nimitän Nalle Puhin tyyliin Puolen Hehtaarin Metsäksi, ei ole möhköfanteja vaan majavia. (Voisikohan olla kyseessä sama laji?) Monikossa. Pesällinen.

Luonnontilainen pääosiltaan kun tonttini on, kyllä siellä puuta riittäisi meille kaikille, jos vain olisi mahdollista päästä sopimukseen siitä, ettei niitä yleensä eikä varsinkaan huikean suuria haapoja kaadettaisi rakennusten ja rakennelmien päälle eikä niementyveen tehtyä kaivantoa padottaisi.

Neuvottelut olivat kuitenkin päättyneet tuloksettomina, yksinpuhelun kaltaisina, ja kuutamossa oli edelleen voinut nähdä majavan hampaan välkähtävän (suokaa anteeksi tämä inhimillistävä ilmaus) pahaenteisesti.

Painajaiseni jatkuivat. Niissä sormeni laskeutui kännykän ruudulle ja alkoi liu'utella paikallisen riistanhoitoyhdistyksen numeroa. Näin unissa myös mainoksia, joissa oli omat kasvoni ja Aki Kaurismäen elokuvan nimi: I hired a contract killer, osa 2. Heräsin hikisenä kuin kattorakenteissani pehentyttä näätää paennut orava.

Mutta sitten eräänä yönä uneeni ilmaantui johtajamajava. Sanoi että he olivat vain halunneet vähän auttaa minua puuston harvennushakkuissa, koska olivat ruovikossa uiskennellessaan kuulleet, kuinka lajitoverini alituisen piinasivat minua arvosteluillaan. Tottahan se olikin. Yhden mielestä olin hölmö kun en pannut rahoiksi salskeita honkia, toinen valitti mahdottomuutta ruskettua tasaisesti muualla kuin laiturilla, kolmas tarjosi puuston parturoinnista ratkaisua kattojen roskaantumiseen, neljäs... no, tämä olisi päättymätön luettelo.

Kiitosta kaipaamatta lähtivät majavat hännät läiskyen läheisiin Natura-saariin. "Voi lipsahtaa avohakkuuksi", sanoi johtajamajava. "Älä hiisku mitään siellä luonnonsuojeluyhdistyksessä." Lupasin.

Tästä unesta en aio herätä, en ainakaan ennen rauhoituskauden alkua.

PUSAN PULINAT on Lappeenrannan seudun luonnonsuojeluyhdistyksen jäsenlehti. Nimensä se on saanut – saimaannorpasta.

Saimaannorppa (*Pusa hispida saimensis*, vanh. *Phoca hispida saimensis*) on norpan alalaji, jota tavataan vain Suomessa, Saimaan järvioltaassa. Se on relikti, joka jäi saarroksiin Saimaalle viimeisimmän jääkauden jälkeisen maankohoamisen seurauksena noin 8 000 vuotta sitten. Alalaji on tämän jälkeen sopeutunut elämään makean veden olosuhteissa, ja se on Suomen ainoa kotoperäinen nisäkäs.

- Lähde: Wikipedia

"Luonnonsuojelu on kovinta ja karkeinta todellisuutta, jossa on kaikki pelissä. Luonnonsuojelijoiden ydinjoukkona ovat ihmiset, jotka eivät ole vielä syntyneet. He ovat vastustamattomia ja erehtymättömiä. Heillä on valtava potentiaali, he omistavat koko planeetan tulevaisuuden. Heidän motivaationsa on sammumaton ja oikeutettu: he haluavat saada elää."

Juha Hurme: Viiankiaapa (21.6.2017)
